

Dolf.

Zoals inmiddels overbekend is, brengen wij ieder jaar de vakantie door op een camping in Zuid Frankrijk. Wij kamperen daar in een tent. Dit is volgens ons de ultieme vorm van vakantiebeleving. Vele sleurhutbezitters zullen het hier niet mee eens zijn. Dat zal mij echter worst zijn. Terwijl ik achter de tekstverwerker zit en deze column schrijf, geniet ik nog lekker na van de afgelopen vakantie. Naast ons aller Dries en Joke komen mij weer allerlei camping persoonlijkheden voor de geest. Zoals Eeugene met vrouw, dochter en poedel. Een dialect sprekende Fransman uit Noord Frankrijk, die door de andere Fransen op heerlijke manier wordt gedold met zijn dialect. Monsieur Ignace met vrouw. Een Fransman van in de tachtig, die leeft voor het Pétanque-spel. Elk jaar organiseert hij zijn eigen toernooi voor tweetallen. Hij koppelt dan altijd de beste pétanque speler uit de overige campinggasten aan zichzelf en eindigt daardoor altijd voorin. En dan zijn er natuurlijk "onze" Nijmegenaren. Lydia, die tijdens een nachtelijke uitspatting ons keukentje omhelsde. Arnold, de magistrale gitarist en zanger. Carla, die tot hetzelfde geweldige bouwjaar behoort als ik. Jan, die samen met mij een tweetal jeugdige vermetel knapen een volleybalafstraffing gaven. Margriet, die al tandenpoetsend naar de wasbakken loopt. En dan hebben we natuurlijk Dolf, die eigenlijk Joop of Jopie heet. Dolf houdt van een goed glas bier. Hij drinkt alleen maar Hoegaarden en geniet daar zichtbaar van. Dolf heeft echter een probleem, dat zich vooral 's nachts openbaart. Hij kan niet fluisteren. De kampeerders onder ons weten direct wat dit betekent. Je behoort namelijk 's nachts op een camping geen lawaaioverlast te veroorzaken. Als je echter met Dolf 's nachts voor de tent een pilsje zit te lurken, lokt het gefluister van Dolf steevast de campingbaas. Ik weet nu ook waarom hij Dolf wordt genoemd. De naam D.o.l.f. staat voor: Door Oefening Leren Fluisteren.

Coach